Ἔτος Α΄. Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 18 Ἰουνίου 1909. Ἀριθ. 16.

ΑΝΤΥΠΑΣ

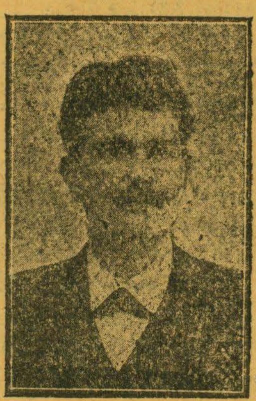

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Διευθυντής
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι.
Μάρκ. κεφ. η΄ 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. « **Ἀντύπας** »
Ἀργοστόλιον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.
Ἔτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδ. καθ' Ἑβδομάδα.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ **Ἰδέαν** μὴ δυναμένων κτεῖναι
Ματθ. κεφ. ι΄ 28.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ Α. Μ.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κύριε Πρόεδρε.

Ἐν ἡμέραις ὑπερτάτου ἐθνικοῦ κινδύνου, οὐδεὶς θεωρεῖ ἑαυτὸν ἀναρμόδιον εἰς τὸ ἐκφέρειν ἰδίαν γνώμην, ἣν θεωρεῖ σωστικήν· ὅθεν καὶ οὐδὲν τὸ παράδοξον ἔχει, κ. Πρόεδρε, ἡ ἐπιστολή μου αὕτη, ἣν ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς.

Πῶς διεχειρίσθησαν οἱ ἁρμόδιοι τὰ τῆς πατρίδος ἀπὸ τῆς ἀναφλέξεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος μέχρι τῆς εἰσελάσεως τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὰ Θεσσαλικὰ πεδία, εἶνε ζήτημα ἐξεταστέον οὐχὶ νῦν, ἀλλ' ὅταν ὁριστικῶς σιγήσωσι τὰ τηλεβόλα.

Τὸ ὑπέρτατον τῶν ζητημάτων εἶνε νῦν ἡ περὶ τοῦ **ἐμπρὸς** ἢ **ὀπίσω** ἀπόφασις, ἂν ἐπιτρέπηται εἰς κυβέρνησίν τινα ἑλληνικὴν νὰ εἴπῃ: « τέθνηκεν ἡ Ἑλλὰς » οὐχὶ καθ' ὃν τρόπον ὁ γενναῖος Κυσιοῦσκος ἀνεφώνησε « Finis Poloniae », ἀλλὰ διὰ λιποταξίας.

Ἀληθὲς μὲν εἶνε, ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις ὑπεδήλωσέ πως ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὅτι σκοπεῖ τὴν ἐγκαρτέρησιν, ἀλλ' ἐπίσης ἀληθὲς εἶνε, ὅτι ἡ διπλωματία μελετᾷ νὰ παρασύρῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς ὑποχώρησιν καὶ ὁμολογίαν ἥττης· καί τοι δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι πατριῶται ὑπουργοὶ θὰ φράξωσι τὰ ὦτα εἰς τὰς ξενικὰς εἰσηγήσεις, οὐδὲν ἧσσον καλὸν νὰ ἐκτεθῶσιν οἱ τὴν τοιαύτην πολιτικὴν ἐνισχύοντες λόγοι, καθὼς καὶ τὰ μέτρα, ἅτινα ἐφαρμοζόμενα, δύνανται νὰ σώσωσι τὴν τρωθεῖσαν τιμὴν τοῦ ἔθνους.

Αἱ στρατιαὶ ἡμῶν οὔτ' ἠχμαλωτίσθησαν οὐδ' ἡττήθησαν πράγματι, λάθη καὶ τυχαῖά τινα παρήγαγον τὴν συμφοράν. Σχεδὸν πάντοτε ἐν τοῖς πολέμοις πολλαὶ μετατροπαὶ καὶ ἐναλλαγαὶ διαδραματίζονται, ὀφειλόμεναι συνήθως εἰς λάθη καὶ εἰς τυχαῖα. Φρειδερῖκος ὁ Μέγας ἐρωτηθεὶς πῶς κατώρθωσε τὴν ἐν Ρόσμπαχ νίκην, ἀπήντησεν, «ἐνίκησα, διότι ἔκαμα ἓν λάθος ὀλιγώτερον τῶν λαθῶν τοῦ ἀντιπάλου μου». Οἱ πατέρες ἡμῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας ἐνίκων καὶ ἡττῶντο, ἐπολιόρκουν καὶ ἐπολιορκοῦντο, ἠχμαλώτιζον καὶ ἠχμαλωτίζοντο, συνεκεντροῦντο καὶ διεσκορπίζοντο, ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς δεινὰς περιπετείας **ἐννεαετοῦς** πολέμου ἀκμαίαν ἐτήρουν τὴν καρτεροψυχίαν καὶ γενναιότητα, στερούμενοι ὅπλων, πολεμοφοδίων, τροφῶν, χρήματος, ἀριθμοῦ βραχιόνων καὶ ἀσφαλείας τῶν παραλίων αὐτῶν!

Αἱ χριστιανικώταται Μεγάλαι Δυνάμεις δὲν διέκειντο πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἧττον ἀγρίως· οἱ ἑλληνικοὶ λιμένες ὑπ' αὐτῶν ἀπεκλείοντο· πλοῖα τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἡρπάζοντο καὶ ἐπωλοῦντο ἐν δημοπρασίᾳ· στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαὶ κινήσεις τῶν Ἑλλήνων ἐπροδίδοντο· τὰ γυναικόπαιδα ἀπεδιώκοντο διὰ τῆς λόγχης ἐκ τοῦ ἀσύλου των· οἱ ἐνεργούμενοι ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ἀποκλεισμοὶ τῶν ἐχθρῶν διεσπῶντο πρὸς ἐπισίτισιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὴν περιλάλητον ἔτι ναυμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου μέχρι τοῦ 1829, ὁ κατὰ τῶν μαρτύρων τῆς ἐλευθερίας διωγμὸς τῶν εὐγενῶν Εὐρωπαίων δὲν εἶχε παύσει. Ὅθεν ἡ θέσις τῶν πατέρων οὐδ' ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης ἦτο κρείττων τῆς θέσεως τῶν υἱῶν· ἀλλ' οἱ μεγάθυμοί ἐκεῖνοι ἄνδρες δὲν ἐδαμάζοντο, δὲν ἀπεκαρτέρουν καὶ πάντοτε περὶ τοῦ **ἐμπρὸς** σκεπτόμενοι παρέτειναν ἐπὶ **ἐννέα ἔτη** τὴν ἡρωϊκὴν αὐτῶν πάλην! Ἐμάχοντο ὅμως ἀτάκτως καὶ ὀρεινοὺς διεξῆγον πολέμους, ἔγραψέ τις, ἔστω, ἀλλὰ προτιμητέα καὶ ἡ τοιαύτη διὰ τῶν χιλιαρχιῶν διεξαγωγὴ τοῦ ἀγῶνος τῆς δι' ἐλέους σωτηρίας. Ἀλλοίμονον, κ. Πρόεδρε, τοιαύτη τις σωτηρία θὰ ἦτο τοῦ ἑλληνισμοῦ τάφος, θὰ παρεσκεύαζεν ἡμῖν βίον ταπεινώσεων, ἀπαύστως δ' ὑπὸ τῶν ἀγρίων γειτόνων μας ῥαπιζόμενοι θὰ καθιστάμεθα ἀνάξιοι αὐθυπαρξίας. Ἐφ' ὅσον ὁ ἐχθρὸς κατέχει καὶ πλέθρον ἓν ἑλληνικῆς γῆς, οὐδεμία ἐξ Ἑλλήνων συγκροτουμένη κυβέρνησις θὰ σπεύσῃ σωτηρίαν διὰ ταπει-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΦΑΚΩ ΒΑΤΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.22.04.0013.41.0010

νώσεως καὶ ὀνείδους.

Ἡ παράτασις τοῦ ἀγῶνος θ' ἀποβῇ βεβαίως ἐπίφοβος εἰς τοὺς καθ' ἡμῶν εὐγενεῖς συνωμότας, οἵτινες καὶ οἱ μόνοι ἔνοχοι τῆς διαταράξεως τῆς εἰρήνης· οὕτως ἐξηγεῖται καὶ ἡ πρὸς μεσολάβησιν πρόθυμος αἰσθηματικότης των· ἔχουσι νὰ φοβηθῶσι τὰ ἀπρόοπτα, τὰς ἐνδεχομένας λαϊκὰς ἐξεγέρσεις καὶ πέραν τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου, ἔχουσι νὰ φοβηθῶσι τὴν διάσπασιν τῆς τερατώδους ὁμοφωνίας, καὶ ἰδίᾳ μὴ τὰ τόσα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπειλητικὰ στοιχεῖα δημιουργήσωσι καταιγίδα μεστὴν κινδύνων διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, κυβερνῆται τῆς χώρας, θάρρος καὶ καρτεροψυχία· φράξατε τὰ ὦτα εἰς τὰς ξενικὰς περὶ μεσολαβήσεως εἰσηγήσεις καὶ σπεύσατε διὰ τῶν ὅπλων νὰ σώσητε τὴν ἱερὰν κιβωτόν, ἥτις ὑπὸ τοῦ Ἔθνους εἶνε εἰς ὑμᾶς ἐμπεπιστευμένη. Ἡ δρᾶσις ὅμως δέον νὰ ᾖ ἀνάλογος τῆς ὀξύτητος τοῦ ἀγῶνος, ἅμα δὲ καὶ γοργή. Περισυλλέξατε πάσας τὰς δυνάμεις τοῦ Ἔθνους· καταστήσατε τὴν Ἑλλάδα εὐρὺ καὶ πανελλήνιον στρατόπεδον· δημιουργήσατε ἀληθῆ φυλετικὸν πόλεμον, προτρέψατε τὸν ἡγεμόνα νὰ προβῇ εἰς θερμὴν ἔκκλησιν πρός τε τοὺς ὑπηκόους Του καὶ τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν, προτρέψατε τὸν πρῶτον τῶν Ἑλλήνων νὰ δώσῃ καὶ πρῶτος τὸ παράδειγμα ζηλωτῆς φιλοπατρίας καὶ αὐταπαρνήσεως, χρήματι καὶ ἐνεργείᾳ· προτρέψατε τὴν Α. Μεγαλειότητα νὰ περιέλθῃ ἔφιππος τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, καλῶν δὲ τοὺς δυναμένους νὰ φέρωσιν ὅπλα νὰ ὁδηγῇ αὐτοὺς εἰς τὰ πεδία τῆς τιμῆς· προτρέψατε τὸν ἡγεμόνα νὰ μιμηθῇ τὸν ἔνδοξον πρώταθλον τῆς Ἰταλικῆς ἀνεξαρτησίας, ὅστις αὐτοπροσώπως ἔτασσε τοὺς πολίτας εἰς τὰς ἐθνικὰς φάλαγγας, ἃς a spada tratta ὡδήγει εις πέντε ἐνδόξους μάχας· ἂν πέπρωται δὲ καὶ ἀπαισία τις τύχη, οἵα ἡ τῆς Νοβάρας, δόξα καὶ τιμὴ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν δυναστείαν Του.

Κρούσατε, κ. Πρόεδρε, τὰς θύρας **τῶν Ἑλλήνων ἑκατομμυριούχων,** οἵτινες ἀμφιβάλλουσι περὶ παρατάσεως τοῦ ἀγῶνος ὡς ἐκ τῶν ἀπαισίων περὶ ὑποχωρήσεως φημῶν· ζητήσατε τὴν συνδρομὴν τῶν δημοτικῶν, λιμενικῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν ταμείων· καταργήσατε κλάδους ὑπηρεσιῶν μὴ ἀπολύτως ἀναγκαίων ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης, ἥτις εἶνε νῦν τὸ ἴνδαλμα τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως. προβῆτε καὶ εἰς ἄλλα γνωστὰ μέτρα ταμιευτικά, προβῆτε δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς ἀναγκαστικὸν δάνειον, ἂν συνταγματικαὶ δὲ διατάξεις ἀνθίστανται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἡρωϊκῶν μέτρων, κηρύξατε μετὰ τοῦ ἡγεμόνος τὴν πρόσκαιρον ἀναστολὴν τῆς ἰσχύος αὐτῶν· ὑπέρτατος νόμος νῦν εἶναι ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος· καταστήσατε τὸν πόλεμον φυλετικόν. ἡγεμὼν καὶ κυβέρνησις, ἀναπτερώσατε, ἀναζωπυρώσατε, ἀναφλέξατε, ἐνθουσιάσατε τὸ λαϊκὸν φρόνημα καὶ ὁ θρίαμβος ἔσται ἀσφαλής.

Τί εἶνε κ. Πρόεδρε, τὰ τοιαῦτα μέτρα ἀπέναντι τῆς ἡρωϊκῆς αὐταπαρνήσεως τῶν πατέρων ἡμῶν ; ἐλάχιστα. Τί εἶναι τὰ τοιαῦτα ἀπέναντι τῆς ἀποφάσεως τῶν Ὁλλανδῶν, οἵτινες, ὅπως ἀποκρούσωσι τοὺς Γάλλους ἐπιδρομεῖς, κατέστησαν τὴν χώραν αὐτῶν θάλασσαν ; Οὐδέν.

Ἐὰν ὅμως πιστεύσωμεν, ὅτι καὶ τὰ γενναιότερα τῶν μέτρων δὲν δύνανται ν' ἀποκομίσωσι πεντήκοντα χιλιάδας νέων μαχητῶν, καὶ ὅτι ἀδύνατος καθίσταται ἡ ἐξεύρεσις ἐπαρκῶν πόρων· ἐὰν πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐξηντλήθη, μόλις ὡς ἔσυρε τὸ ξίφος καὶ ὅτι τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ κατέπεσε κατὰ βαθμὸν μὴ παρέχοντα ἐλπίδας ἀναπτερώσεως· ἐὰν ἐπὶ τέλους πιστεύσωμεν, ὅτι καὶ οἱ νέοι ὑπουργοὶ ἡμῶν δὲν θ' ἀναδειχθῶσι κρείττονες τῶν προκατόχων των, καὶ ὅτι καὶ αὖθις θὰ ἔχωμεν μόλις **ψευδοπόλεμον,** σπεύσατε εἰς συνθηκολόγησιν, ἵνα μὴ μάτην δαπανᾶται τὸ αἷμα τῶν τέκνων τῆς πατρίδος. Οἱ πολῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ παρακαλέσωσι μόνον, ἵνα τὸ ὑπουργεῖον μετὰ τῆς Βουλῆς κανονίσωσι τὸν μέλλοντα βίον τοῦ ἀτυχοῦς Τόπου· ἡ Ἑλλὰς καθισταμένη Ἑλβετία δέον ἀμέσως ν' ἀπαλλαγῇ τῶν δύω πολεμικῶν ὑπουργείων, ἀρκουμένη εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ τὰς ἀτμοτελωνίδας της· οὕτω δὲ συμπολίτευσις καὶ ἀντιπολίτευσις καὶ αὖθις συμπράττουσαι θέλουσιν ἀποδώσει εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν, ἂν οὐχὶ τιμὴν καὶ φαιδρὰς περὶ τοῦ μέλλοντος προσδοκίας, τοὐλάχιστον ἀνάπαυσιν καὶ ἄρτον. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὑπάρχει ἐν ἐμοί, κ. Πρόεδρε, καὶ παρήγορός τις ἐλπίς, εἶνε δὲ αὕτη, ὅτι ναὶ μὲν ἡ Ἑλλὰς ὕψοῖ ἐπὶ τῆς πολιτειακῆς πυραμίδος ἀνθρώπους, δὲν εἶνε καὶ ἀπίθανον ὅμως, ὅτι ὕψωσε νῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ ἕνα ἄνδρα.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ κ. Πρόεδρε.

Ὑμέτερος ταπεινὸς θεράπων
ΟΘΩΝ ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ
πρώην βουλευτὴς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

Σ. Α. Συζητοῦντες μετά τινος φίλου μου ἐν Ληξουρίῳ, καθ' ἣν ἡμέραν ὡμίλησα ἐκεῖ περὶ σοσιαλισμοῦ, περὶ τῆς καταστάσεως ἡμῶν ἐν ἐνδεχομένῃ περιπτώσει πολέμου ὡς ἐκ τῆς ὀξύτητος τῶν πραγμάτων, ἐξέφραζον πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἔχω ἄρθρον πρὸς δημοσίευσιν τοιοῦτον, ὅτε αὐτὸς μοὶ λέγει, ὅτι ὁ ἀοίδιμος Ὄθων Πυλαρινὸς ἐπὶ τοῦ 1897 εἶχεν ἐκδόσει ἐπιστολὴν ἀνοικτὴν παρεμφερῶν ἐννοιῶν. Ζητήσαντες τότε αὐτὴν τὴν ἀνεγνώσαμεν καὶ εὐχαρίστως, ὡς λίαν συμφωνοῦσαν ταῖς ἰδέαις ἡμῶν, διὰ τοῦτο τὴν ἀνεδημοσιεύσαμεν, ὡς ἔχει ἀνωτέρω.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΠΗΛΑΙΟΝ.

Πρὸ 8 ἀκριβῶς ἡμερῶν, Πέμπτην πρωΐαν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἡμετέρου φύλλου, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἠκούσθη διαλεγόμενος ἐν τῇ ὁδῷ Παναγῆ Βαλλιάνου καὶ παρὰ τὸ συμβολαιογραφεῖον Ἀγγελάτου μετὰ τοῦ Ἀναστασίου Ἀννίνου, ἰδιοκτήτου τοῦ *Παρθενῶνος* τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἢ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Προλογίζει ὁ Ἄννινος οὑτωσί. «Μά, κύριε Διευθυντά, διὰ τί τοσοῦτον βαρεῖα ἡ ἔκθεσις, ἐνῷ ἡ οἰκία δὲν εἶνε τοσοῦτον ἐλεεινή ; Διευθ. Εἶνε ἐλεεινοτάτη ὡς ἐρείπιον. Ἀνν. Ἀλλ' ἐσκόπουν, κ. Διευθυντά, νὰ τὴν ἐπιδιορθώσω κατὰ τὰς διακοπάς ! ! » Καὶ τώρα ἐπὶ τῇ ἀφορμῇ τοῦ διαλόγου τούτου λέγομεν πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Ἀργοστολίου καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους του ταῦτα. Σὺ μὲν λαέ, ἂν ἐβαρύνθης τὰ τέκνα σου ἐν τῇ ζωῇ, τότε *σύρε πνίξε* τα ὁ ἴδιος, ἂν δὲ δὲν τὰ ἐβαρύνθης, τότε μὴ τὰ στείλῃς πλέον εἰς τὸ ἑτοιμόρροπον σπήλαιον, τὸ κατ' εὐφημισμὸν καλούμενον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον. Ὑμεῖς δὲ, ὦ βουλευταὶ Κρανίων καὶ ἀντιπρόσωποι οὐχὶ βεβαίως τῶν συμφερόντων Ἀννίνου, ἀλλὰ τοῦ λαοῦ, προβλέψατε, ὅπως μὴ ἀνανεωθῇ ἡ ἐνοικίασις, ὡς θρυλλεῖται, πρὸς ὄνειδος ὑμῶν, τῶν ταχθέντων ὡς προστατῶν τῶν λαϊκῶν συμφερόντων. Λέγεται, ὅτι ἐγένετο μάλιστα· καὶ ὁ Ἠλίας Φωκᾶς δικηγόρος ἐσχεδίασεν ἀναφοράν μεθ' ὑπογραφῶν τῶν λοιπῶν γονέων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπως μὴ ἐπικυρωθῇ ἡ ἀνανεωθεῖσα ἐπὶ πενταετίαν ἐνοικίασις οὔτε ἐπὶ ὥραν χάριν τῆς μορφώσεως, τῆς ὑγείας καὶ τῆς ζωῆς τῶν μαθητῶν καὶ ὅπως μὴ καυχᾶται ὁ Ἄννινος λέγων ὅτι, « *θὰ ξενοικιασθῇ, ὅταν ἐγὼ θελήσω ! ! !* »

Πρὸς Σὲ δέ, κύριε, κύριε Ἀναστασάκη Ἄννινε, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ συστήσωμεν (οὐχὶ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἀδιορθώτου) ἀλλὰ τοῦτο· δηλαδή, Ἀννινέ μου, ἰδιοκτῆτα τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, καὶ κάτοικε ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ καινουργεῖ τοῦ Ἀλιβιζάτου, ἐν τῇ εὐαέρῳ καὶ εὐηλίῳ οἰκίᾳ τῆς συνοικίας τῆς εὐνοουμένης ὡς *δημαρχικῆς*, κάτοικε, λέγω, τῆς οἰκίας ταύτης, ὅπου πληρώνεις καὶ εὐτελέστερον ἐνοίκιον ἢ ὅσον *σουφρώνεις* ἐν χερσί σου παρὰ τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος τοῦ Δημοσίου ταμείου δι' ἐνοίκιον τοῦ ἔῆθεν Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ὦ Ἄννινε, ἐπαναλαμβάνω, μᾶς κάνεις μίαν μικρὰν εὐκολίαν ; (καὶ πίστευσον, ὅτι θὰ στὸ χρωστᾶμε σὲ χάριν·) *νὰ κουβαλισθῇς* δηλαδὴ Σὺ σύμπας ἐκ τῆς Ἀλιβιζατικῆς οἰκίας εἰς τὸ προγονικόν σπιτάκι σου διὰ τρεῖς σπουδαιοτάτους λόγους ; πρῶτον μέν, ὅπως μὴ τὸ φθείρωσι (τὸ ἄφθαρτον), ὡς λέγεις συχνὰ πυκνὰ σὺ πρὸς τοὺς διδασκάλους, οἱ μαθηταί, δεύτερον δὲ, ὅπως ἀντὶ τοῦ γέροντος ἐπιστάτου Γερασίμου Γαλιατσάτου Τρωϊάνου ἀκροᾶσαι σὺ κατὰ τὴν νύκτα τοὺς κρότους τῶν ἀθώων θυμάτων τῆς ἐπὶ Ἑνετοκρατίας δράσεως τῶν εὐκλεῶν ἱερεξεταστῶν, οἵτινες φρέαρ ὀστῶν ἔχουσι πληρώσει, τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον, ὅπως in caso accidente e caso della vostra casa pensato καταπλακωθῇς σὺ, ἰδιοκτῆτα Ἄννινε, μόνος σου καὶ οὐχὶ, ἵνα μάθωσι τοὺς Αἰσωπείους μύθους, τὰ φτωχὰ παιδιά μας.

Οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν
τοῦ Ἑλληνικοῦ Σπηλαίου.

ΘΕΑΤΡΟΝ !

Ἀφίκετο τέλος πάντων ὁ περιπόθητος θίασος πρὸ 8 ἀκριβῶς ἡμερῶν ἀποτελούμενος *ἀπὸ μισὸ κιντινάρι* πρόσωπα ἐκτὸς *τῆς ντουζίνας* τῆς ὀρχήστρας. Λέγεται, ὅτι οἱ Πρίαποι δὲν θὰ προβῶσι καὶ μέχρι μονομαχίας διὰ τὴν κατάκτησιν τῶν Ἀφροδιτῶν, ἀλλ' ὅτι θὰ ἐκτελέσωσι φανερῶς τὴν λατρείαν των ἐν τῷ *Μαστρωπικῷ* Ἀπόλλωνι· (φεῦ ! πῶς Σὲ κατήντησαν, ὦ Ἄπολλον, θεὲ τοῦ Φυσικοῦ καὶ Ἠθικοῦ φωτός !) Ἀλλ' ὦ παρωδούμενε θεὲ δὲν [illegible] διὰ τῶν ἐκ τοῦ Ἁμαρτωλοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου δισχιλιοδράχμων θυρῶν Σου ὡς [illegible]ζοντος, δὲν καταπλακώνεις τοὺς παίζοντας μετὰ Σοῦ ἀσυνειδήτως ; δὲν λέγεις πρὸς αὐτοὺς κατ' ὄναρ τοὐλάχιστον νὰ ἀλλάξωσιν ἐπιγραφὴν καὶ νὰ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ θεάτρου τὴν ἐπιγραφήν. « Ἔνθαδε Πρίαπός τε καὶ Σάτυρος καὶ Διόνυσος καὶ Λούκουλλος πάντας πιστοὺς μύστας κικλήσκουσιν (=καλοῦσιν) ὀργιάσειν μετὰ ἐρυθρῶν ῥόδων καὶ πορφυρῶν καὶ πυρφόρων [redacted] Προχθὲς φεῦ ! τοποθετουμένων τῶν ἀνωτέρων θυρῶν τῆς ῥηθείσης Πριαποαποθήκης παρ' ὀλίγον, *ὦ ἀλεξίκακε* θεὲ Ἄπολλον, νὰ πλακωθῶσιν ἐργάται, λέγεται, ἐνῷ μυριάκις προτιμητέον εἶνε νὰ πλακωθῶσιν ἐκεῖ μέσα ὅλαι αἱ μιξομανοῦσαι κυράδες τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς.

ΕΝ ΕΥΓΕ !

Ἐμάθομεν ἐν σχέσει πρὸς τὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τῶν ἀμφιστόμων μαχαιρῶν καὶ δικρότων κουμπουρῶν καὶ πολυκρότων ῥεβόλβερ, ὅτι ὁ κ. κ. Ἀντώνιος Ἄννινος ἐργοστασιάρχης σαπωνοποιΐας καὶ μεγάλης σαρωματοποιΐας ὑπερεθεμάτισε τὸν Θρασύβουλον Βεργωτὴν, τὸν μέχρι τοῦδε τελευταῖον πλειοδότην, κατὰ 15 δραχμάς, ἤτοι προσέφερεν ὁ Ἄννινος 225 διὰ τὰ ὅπλα· πεποίθαμεν δὲ καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ὁ Ἄννινος *ὑπερέβαλε* τὸν Βεργωτήν, ἵνα λαμβάνων ταῦτα αὐτὸς, ὁ μὴ ἔχων ἀνάγκην τὰς ἐκ τῆς μεταπωλήσεώς των ὠφελείας, τὰ ῥίψῃ, ὅπως μὴ χύσωσι καὶ ἄλλα αἵματα ἀνθρώπινα, εἰς τὴν θάλασσαν ἐκεῖ πέραν, ὅπου ἡ φορτηγὶς τῆς Φαγάνας ῥίπτει τοὺς βορβόρους τοῦ λιμένος Ληξουρίου, ἵνα ἐκεῖ ὁ εἷς βόρβορος εὕρῃ τὸν ἕτερον βόρβορον τῶν ὅπλων. Διὰ ταῦτα ἐκφράζομεν ἓν μέγα εὖγε! τῷ Ἀννίνῳ!

ΑΝΑΓΚΗ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ.

Ἐνῷ ἐδιχάσθη τὸ τμῆμα Ἀνωγητῶν νῦν εἰς δύο, διὰ τί, πότε καὶ καὶ ὑπὸ τίνων κατηργήθη τὸ τμῆμα τὸ ἐκλογικὸν εἰς τὰ Φάρσα καὶ οἱ Κουρουκλάδες καὶ οἱ Φαρσινοὶ καὶ πλεῖστοι ἴσως Δαυγάδες στεροῦνται τῆς ἐξασκήσεως τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων, ὡς κατὰ τὰς παρελθούσας δημοτικὰς ἐκλογάς, μὴ ψηφίσαντες ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως τῆς διώρου, ἥτις χωρίζει τὰ δύο πρῶτα χωρία ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ νῦν μοναδικοῦ τμήματος, δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ χωρίου Δειληνάτα ; εἶνε δυνατὸν ἐν μέσῳ καυσώνων καὶ βροχῶν καὶ κρημνῶν καὶ ἐπικινδύνων ἀτραπῶν νὰ μεταβαίνωσιν οἱ χωρικοὶ πρὸς ψήφισιν καὶ νὰ ἀπαιτῶσιν, ἂν εἶνε μάλιστα χειμερινὴ βραχυτάτη ἡμέρα, σχεδὸν μίαν ἡμέραν, ἵνα μεταβῶσι καὶ ψηφίσωσιν εὐτάκτως καὶ ἵνα ἐπιστρέψωσιν ἔπειτα εἰς τὴν οἰκίαν των.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, φρονοῦμεν, ὅτι πρέπει νὰ συστηθῇ πάλιν τὸ εἰς Φάρσα ἐκλογικὸν τμῆμα, ὅπως μὴ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

τυχὸν γίνηται ἀκουσία καταπίεσις ἐπὶ τῶν συνειδήσεων τῶν ἐκλογέων Φαρσινῶν καὶ Κουρουκλάδων, ἂν ποτε ἤθελον μεταβῇ, ὅπως ψηφίσωσιν εἰς Δειληνάτα.

Διὰ ταῦτα ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Δειληνιτῶν θὰ συνέλθῃ καὶ θὰ διορθώσῃ τὰ ὡς ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐν Φάρσοις τμήματος ἐπελθόντα ἄτοπα εἰς τόσους Ἕλληνας πολίτας, στερουμένους τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, χάριν τῆς ἀποστάσεως, ἐπαναλαμβάνομεν, καὶ χάριν τῆς ἐλευθεροφροσύνης.

Λοιπόν, κ. σύμβουλοι, τί θὰ πράξητε;

Δικαιοκρίτης.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ.

Παρακαλεῖται θερμότατα ὁ κ. Ἀστυνόμος Ληξουρίου, ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐπί τινων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ἀστυνομίαν αὐστηρότερον. Καὶ πρῶτον νὰ ἐπιβλέπωνται οἱ ἀγυιόπαιδες, οἵτινες πολυειδῶς ἀσχημονοῦσιν ἐν τῇ προκυμαίᾳ λουόμενοι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ οἵτινες καθίστανται ἐπίφοβοι ὡς ἐκ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς συνεχῶν λιθοβολισμῶν αὐτῶν. Δεύτερον νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἀγορὰν πολὺ αὐστηρότερον· καὶ πρῶτον μὲν πρέπει νὰ διατάξῃ νὰ τεθῇ μία τράπεζα ἐν τῇ βορειοδυτικῇ πλευρᾷ τοῦ Δημαρχείου μετὰ σταθμῶν ἀκριβεστάτων καὶ φρουροῦ ἀστυφύλακος πρὸς δοκιμαστικὴν ζύγισιν τῶν διαφόρων ἀγοραζομένων ὠνίων καὶ λοιπῶν, ἵνα μὴ ἐξαπατᾶται **ὁ φτωχὸς κοσμάκης** ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐκμεταλλευτῶν· τοιοῦτόν τι εἶχον διατάξει καὶ ἐφαρμόσει ὅλοι οἱ προκάτοχοί του ἀστυνόμοι· δεύτερον νὰ ἐπιβλέπῃ τοὺς πωλοῦντας, καὶ πρὸ πάντων κατὰ τὰς Κυριακάς, διὰ παμπαλαίων λιποβαρῶν σιδηρῶν λιτρῶν καὶ νὰ διατάξῃ αὐτοὺς νὰ πωλῶσι δι' ὀρειχαλκίνων λιτρῶν μὴ φθειρομένων συνεχῶς (=διὰ προυντζίνων στερεωτέρων). Τρίτον νὰ διατάξῃ νὰ μὴ δένωνται τὰ ζῶα κατὰ τὴν Κυριακήν, ὅπου φθάσουσι καὶ εἰς τοὺς στενωτέρους πολλάκις δρομίσκους, ὁπόθεν δὲν δύναταί τις νὰ διέλθῃ ἀκινδύνως ἀλάκτιστος κατὰ τὴν ἐποχὴν μάλιστα ταύτην τοῦ ζωϊκοῦ σφρίγους τῶν ὄνων καὶ τῶν ὁμογενῶν ζώων. Προσπάθησον κ. Ἀστυνόμε ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου νὰ ἐξεύρητε ζωοστάσιον ἐπαρκοῦν διὰ τὰ καταβαίνοντα ἐκ τῶν χωρίων κατὰ Κυριακὴν ζῶα καὶ χάριν ἀφθονωτέρας συγκομιδῆς τῆς τοσοῦτον χρησίμου διὰ τὴν γεωργίαν κόπρου τῶν ὑποζυγίων, ὡς ἐκ τῆς ἑνιαίας καὶ συσσώμου διαμονῆς των ἐν τῷ ζωοστασίῳ, καὶ χάριν ἐξωτερικῆς εὐπρεπείας καὶ εὐπροσώπου θέας τῆς πόλεως τοῦ Ληξουρίου καὶ χάριν ἀσφαλείας τῶν λακτιζομένων διαβατῶν καὶ χάριν τέλος ὑγιεινῆς διὰ τῆς διατηρήσεως τῆς καθαριότητος τῶν ὁδῶν.

Πεποιθότες ἐπὶ τὴν μέριμναν τῶν Ἁρμοδίων ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἐλεγκτικώτεροι.

Πολλοὶ Ληξουριῶται.

O TEMPORA! O MORES!

Οἱ Ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται πάντα ἀπειθοῦντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος ἐν ὥρᾳ κινδύνου ἐτιμώρουν διὰ γενικοῦ ψηφίσματος καὶ ἐκήρυσσον αὐτὸν ἄτιμον, ἐθεωρεῖτο δι' ἔγκλημα, ἄν τις ἁπλῶς ἔστω ἐπλησίαζεν αὐτόν. Σήμερον ὅμως ὅτε τὰ πάντα μετεβλήθησαν, ὄχι μόνον τοῦτο δὲν συμβαίνει, ἀλλ' ὁ τοιοῦτος προστατεύεται καὶ τυγχάνει μάλιστα ἰδιαιτέρων ὑποστηρίξεων παρὰ τῶν Δημοτικῶν καὶ ἄλλων ἀρχόντων τῆς δυσμοίρου Ἑλλην. Πολιτείας, κρινόμενος κατάλληλος, ἵνα κατέχῃ δημοσίαν θέσιν, βοηθούμενος δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπαραιτήτου προσόντος, τῆς τελείας δηλονότι ἀνικανότητος καὶ παχυλῆς ἀμαθείας, ἥρως ἀναδείκνυται πρὸς δόξαν τῆς Ἑλλην. Πολιτείας ἐν στιγμαῖς μάλιστα Ἐθνικῆς ἀγωνίας, οἷαι αἱ σημεριναί. Οὕτω εἰς τὸν Δῆμον Ἐλειοῦ ὑπηρετεῖ ὡς γραμματεὺς τοῦ Δημαρχείου κομπορρήμων τις καὶ οἰηματίας, ὃν ἡ Πολιτεία ἐστέρησε τῶν δικαιωμάτων του διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, εἰς ἐπίμετρον δὲ ὁ ἄνθρωπος δρέπει καὶ δικολαβικὰς δάφνας ἐν τῷ Εἰρηνοδικείῳ Πρόννων, περὶ ὧν ἄλλοτε, ἀναλαμβάνων τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων ἐντίμων πολιτῶν αὐτός, ὅστις στερεῖται τῶν ἰδίων. Νὰ λογική!

Καὶ ὁ μὲν Στρατολογικὸς Νόμος αὐστηροτάτας ὥρισε ποινὰς διὰ τῶν ἄρθρων 148, 149, 152, 153, 154, 155, 156, 158 αὐτοῦ, ἀλλὰ ποῦ εὑρίσκονται οἱ ταχθέντες πρὸς τήρησιν τοῦ Νόμου; Τί γίνονται αἱ τόσον αὐστηραὶ ἐγκύκλιοί σου, κ. Ὑπουργὲ τῶν Στρατιωτικῶν; Καὶ τίνα μέτρα ἔλαβον οἱ ἑκάστοτε Εἰρηνοδίκαι Πρόννων, πρὸς οὓς κατηγγέλθησαν τ' ἀνωτέρω; Καὶ ἡ μὲν ἐκ μέρους τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Διοικητικῶν ἀρχῶν μὴ καταδίωξις τοῦ φωστῆρος τούτου ἔχει τὸν λόγον της, ἵνα ἐμπνεύσῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ παραδειγματίσῃ τοὺς κληθησομένους πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Πατρίδος, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐκ μέρους τῶν Δικαστικῶν ἔχει τὸν λόγον της, τίνα νομίζετε; Ἵνα οὗτος ἀπειλῶν βλακωδῶς τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας, ἀντὶ ν' ἀπειλῇ ἑαυτόν, ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων των καθιστᾷ αὐτοὺς ἐνθουσιώδεις καὶ μανιώδεις ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἄνευ τῶν ἀπειλῶν τούτου θὰ καθίστατο δύσκολος. Νὰ τρόπος ἄγνωστος ἴσως ὑμῖν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν σου, κ. Τσουκαλᾶ. Δὲν ὑποθέτω ὅμως κ. Εἰσαγγελεῦ νὰ φανῆτε τόσον ἀγνώμων καὶ νὰ μὴ θελήσητε ν' ἀμείψητε αὐτὸν δι' ἑνὸς καλοῦ δώρου, διατάσσοντες τοὺς ἀπειληθέντας νὰ καταμηνύσωσιν ὑμῖν τὰ γενόμενα, ἐπαληθευομένου οὕτω τοῦ ῥητοῦ «ἡ κόττα σγαλίζοντας».

Ἐκεῖνο ὅμως διὰ τὸ ὁποῖον ἀποροῦμεν εἶνε ἡ ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου Ἐλειοῦ ἀνεξήγητος ἀνοχὴ τοῦ κόλακος τούτου παρὰ τὸν νόμον καὶ παρὰ τὴν κατακραυγὴν τῆς κοινωνίας, εἰς τὴν δυσαρέσκειαν τῆς ὁποίας θρόνοι κρημνίζονται, στέμματα καταρρίπτονται, ἄρχοντες κατεξευτελίζονται.

Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι ὁ κ. Κυπριώτης ἀναμιμνησκόμενος τῆς ἀρχαίας Ἑλλ. φιλοσοφίας, ἣν βεβαίως ἔχει μελετήσει, θ' ἀποπέμψῃ αὐτὸν ὡς χείρονα ἐχθροῦ, κατὰ τὸν Πλούταρχον, καὶ δὲν θ' ἀναγκάσῃ ἡμᾶς νὰ παρελάσωμεν πρὸ τῶν στηλῶν τοῦ «Ἀντύπα», ὅσα περὶ τούτου εἶνε γνωστά.

Θάμυρος.

Συγχαίρομεν τῷ Λουκᾷ Στεφανίτσῃ, ὅστις ἀντὶ ἡμισείας πλακὸς πάγου ἔδωκεν 1]4 πρὸς τὸν μαθητήν μου διὰ 50 λεπτῶν, ἐπειδὴ δὲ ἐπιστρέψας τῷ εἶπε τοῦτο, ἔδωκε καὶ λακτίσματα εἰς τὰ νεφρὰ καὶ τέλος εἶπεν εὐαισθήτως πρός με παρατηρήσαντα ταῦτα καὶ τὴν ἀγωνίαν ἐκ τύφου τοῦ ἀδελφοῦ μου Κωνσταντίνου «δὲν πᾶ' νὰ ψυχομαχᾷ καὶ ὁ Ἅϊς Γεράσιμός του» Εὖγε Λουκᾶ. ΙΩ. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΣ.

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ